genus. Queciūq; vultis vt faciāt vobis hoīes: ea-
dem facite illis. Hoc ꝯuenit aureo colori. Tertio
hꝫ liliū colorē viridē. ⁊ deſignat̄ ꝑ deſideriuꝫ. Vñ
Math. v. Bti q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā. Hiero ſup
Math. Nō ſufficit velle iuſticiā: niſi patiemur iu-
ſticie famē. Propt̄ qđ dixit ipſe ſaluator Lu. xvij.
Cum feceritis oīa q̄ p̄cepta ſunt vobis: dicite inuti-
les ſerui ſum⁹. Reuera: q̄ꝛ dicit Greg. v. moꝛal̄. Se-
pe iuſticia nr̄a ad examē diuīe iuſticie deducta iniu-
ſticia ē: ⁊ ſordet in ꝯſpectu diſtricti iudicis qđ ful-
get i eſtimatōe opātis. Sicut dicit Bern̄. i ſmōe d̄
aduētu dñi. Iuſt⁹ nunq̄ꝫ arbitrat̄ ſe ꝯphēdiſſe totū
qđ ad ſalutē ſuā ꝑtinet. nunq̄ꝫ dicit ſatis ē: ſꝫ ſemꝑ
eſurit ⁊ ſitit iuſticiā. vt ſi ſꝑ viueret: ſꝑ inq̄ꝫtū in ſe ē
iuſtior eē deſideraret: atq̄ꝫ de bono i meli⁹ ꝓficē to-
tis virib⁹ ſuis conaret̄. ⁊ ſic nō ad annū: nō ad tp̄s:
ſꝫ i ſecl'm ſeculi manet iuſticia ei⁹. Et hoc eſt qđ d̄r
Apoc. xxij. Qui iuſt⁹ ē iuſtificet̄ adhuc. ¶ Quar-
to iuſtus ꝯpat̄ lilio rꝑt lilij decorē. Ipm eñ liliuꝫ
inter oēs flores hꝫ pulcritudinē. ⁊ ſic iuſticia. Vñ
Aug. li. viij. de ciui. dei. Iuſticia ē pulcritudo ani-
mi qua hoīes pulcri ſunt i ꝯſpectu dei: plerūq̄ꝫ eti-
am coꝛpe defoꝛmes. Reuera pulcri ⁊ letabūdi. q̄a
ſemꝑ habēt deū p̄ſentē. Ambꝛo. li. de offi. Nunq̄ꝫ
iuſtus ſolus ē q̄n cum deo ſemꝑ ē. quaſi moꝛtuus
viuit. quaſi triſtis letus eſt. quaſi pauꝑ diues ē. q̄ꝛ
non caduca bona: ſꝫ eterna deſiderat. Ideo Greg.
⁊ habet̄. xij. q. ij. cū deuotiſſima. vbi dicit inter cete-
ra. Summū bonuꝫ eſt iuſticiā colere. Itē decoꝛ li-
lij ꝯſiſtit i hoc q̄ vult eſſe ſine ꝯtagiōe. ſic iuſticia
Vñ Oroſi⁹. Si quis min⁹ vel magis facit q̄ꝫ iuſti-
cia patit̄: iniuſticia eſt. Ideo Auguſ. in li. de grā ⁊
lrā. Nō oībus iuſtis ꝓmiſſa eſt eterne vite retribu-
tio: ſꝫ illis tm̄ qui ſunt iuſti ſine oī iniuſticia. Ideꝫ
decoꝛ etā ꝯſiderat̄ i lilio. q̄ꝛ ſtat inter ſpinas ⁊ nō
ledit̄. ſic iuſtus. Q ¶ Prima ſpina eſt timoꝛ dei
Eccl'i. j. Qui ſine timoꝛe dei ē nō poterit iuſtifica-
ri. Chꝛyſ. Facile deuiat a iuſticia q̄ non timet deū
ſꝫ homies. Idcirco cum d̄r de hominibus iuſtis i ſa-
cra ſcriptura ſꝑ timoꝛ dñi adijcit̄. Iob. j. Iob erat
vir iuſt⁹ ac timēs deū. De Symeone Luc. ij. Erat
vir iuſtus ⁊ timoꝛatus. Ideo d̄r Eccl's. Iuſt⁹ in oī-
bus metuit. Et merito. q̄ꝛ d̄r Eccl'i. xxvij. Si in ti-
moꝛe dñi te nō tenueris: cito ſubuertet̄ dom⁹ tua.
Ideo Prouer. xxviij. Btūs vir q̄ ſemꝑ ē pauid⁹.
¶ Secūda ſpina ē doloꝛ ſiue paſſio: ⁊ hoc quo ad
tēpoꝛalē: ſpūalē ⁊ coꝛpoꝛalē defectū. Hoc apoſto-
lus Ro. xij. Flere cuꝫ flētibus. Sicut d̄r de Iob q̄
fuit iuſtus: vt habet̄ Iob. j. Iuſticiā ſuā in vera cō-
paſſiōe oñdit. Vñ Iob. xxx. Flebā ſuꝑ eū q̄ affli-
ctus erat: ⁊ ꝯpaciebat̄ aīa mea pauꝑi. Nec ſufficit
iuſto cōpaſſio: niſi etiā cū p̄t aſſit iniurie defenſio.
Vñ Tulli⁹. Si es iuſtus nō ſolū nō noceas: ſꝫ eti-
am nocētes ꝓhibeas. Vñ habet̄ i canōe. xxiij. q. iij
nō in offerēdo. vbi d̄r int̄ cetera. Qui nō repellit a
ſocio iniuriā ſi p̄t: in tantū ē in vitio quātū ille qui
facit. Subdit Anaſtaſi⁹ ⁊ Damaſ⁹ papa. c. q̄ p̄t. vbi
dic̄. Qui p̄t obuiare ⁊ ꝑturbare ꝑuerſos ⁊ nō facit
nihil aliud eſt q̄ꝫ fauere ipietati eoꝝ. nec caret ſcru-
pulo ſocietatis occulte qui manifeſto facinoꝛi de-
ſinit obuiare. ¶ Tertia ſpīa ē tribulatio. p̄s. Mul-
te tribulatōes iuſtoꝝ. Grego. in omel̄. Recogno-
co Iob in ſterq̄linio. Iohannē eſurientē in here-
mo. Petꝝ in patibulo. Iacobū decollatū gladio.
cogito qualiter deus in futuro cruciabit quos re-
pꝛobabit: q̄ꝛ ita dire affligit quos amat. Gre. ⁊ ha-
betur. xij. q. j. aduerſitas. Aduerſitas bonis eſt ꝓ-
batio virtutis. Bern̄. ſuꝑ Cañ. Quomō ſtelle i no-
cte lucēt in die latēt: ſic virtus q̄ in ꝓſperis latet: in
aduerſis patet. Propter hoc d̄r Thob. xij. Quia
acceptus eras deo neceſſe ē vt tēptatio ꝓbaret te.
Item alia cauſa quare iuſtis ꝑmittit dñs tribulati-
ones. Greg. xxxiij. moꝛal̄. Electis ſuis ad ſe ꝑegri-
nātibus domin⁹ iter aſperū facit. ne dum quis vite
p̄ſentis requie q̄ſi vie amenitate paſcit̄: magis euꝫ
diu ꝑgere q̄ꝫ citius ꝑuenire diriget. Ne igit̄ oble-
ctetur in via ⁊ obliuiſcat̄ eoꝝ q̄ ſunt in patria. Eti-
am propter eoꝝ remuneratioñē. Vnde dici Hie-
ronym⁹ in epiſtola ad Cypꝛianū. Quanto in hoc
ſeculo perſecutōibus inimicoꝝ vel moꝛboꝛuꝫ cru-
delitate fuerimus afflicti: tanto poſt reſurrectōeꝫ
in futuro maioꝛa p̄mia cōſequemur. Propter qđ
dicit Grego. xxvj. moꝛal̄. Sanctoꝝ mentes eterni-
tatis gloꝛiā p̄ſtolantes vires ex aduerſitatibus ſu-
ſcipiūt. q̄ꝛ creſcēte pugna gloꝛioſioꝛem inde ambi-
gūt victoꝛiā: ⁊ ex cōſequēti maioꝛē coꝛonā. ¶ R
Nota ſecundū mēbꝝ ſupꝛa de vigoꝛe lilij recipe ꝓ
q̄rto: ⁊ dic ſic. Iuſticia ē vigoꝛoſa. Pꝛio i vita. p̄s.
Non vidi iuſtū derelictū: nec ſemē eius querē pa-
nem. Prouerbi. iij. Tabernaculū iuſtoꝝ bñdicet̄.
Ps. Oculi domi ſuꝑ iuſtos: ⁊ aures eius in p̄ces
eoꝝ. Propter qđ dicit Auguſ. Si iuſt⁹ eēꝫ non ti-
merē. Secūdo i moꝛte. d̄r Sap. iij. Iuſtoꝝ anime
in manu dei ſunt. i. ꝓtectōe dei: ⁊ non tanget illos
toꝛmentū malicie. Glo. Rupti Holgot ſuꝑ li. Sa-
pieñ. i. in ꝓtectōe dei ſunt. ⁊ ideo non tanget illos
toꝛmentū malicie. Sap. iiij. Iuſtus ſi moꝛte p̄oc-
cupat⁹ fuerit in refrigerio erit. Propter qđ Pro-
uer. xxxviij. d̄r. Iuſtus q̄ſi leo cōfidens abſq̄ꝫ terro-
re erit. q̄ꝛ iuſticia eū ab ira dei libat. Idcirco Pro-
uer. xj. Non ꝓderint diuitie in die vltiōis. iuſticia
liberabit a moꝛte. Tertio poſt moꝛtem. quia ꝑdu-
cit ad vitam perpetuā ⁊ ad regnū eternū Sapiē. v
Iuſti imperpetuū viuēt: ⁊ apud dominū eſt mer-
ces eoꝝ. Ps. Dñe quis habitabit in tabernaculo
tuo: Reſpōdet inter cetera. Qui operat̄ iuſticiaꝫ.
Math. v. Beati qui eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiaꝫ: quo-
niaꝫ ipſi ſaturabūtur. Vbi: In eterna gloꝛia. Ps.
Tunc ſatiaboꝛ cum apparuerit gloꝛia tua. Idcir-
co Eccl'i. xxx. Sal⁹ aīe in ſanctitate iuſticie. Ad ꝓ-
poſitum ergo Iuſtus germiabit ſicut liliū: quo ad
pꝛimū vbi. ſ. Et floꝛebit ante dñm: quo ad ſecūdū
qđ ſub p̄mo breuitatis cauſa ꝯphēdo. Sic hodie
floꝛet btūs martyr ſanctus Valentin⁹.

¶ De ſancto Petro in Cathedra.

¶ Sermo lxiiij.

Exaltent eū in eccleſia plebis ⁊ i cathedra ſenioꝝ laudēt eū. p̄s.
cvj. S ¶ In v̄bis p̄miſſis btūs Petr⁹
ꝯmēdat̄ a duob⁹. Pꝛimo ab exaltatōe gl'ioſa: ibi.
Exaltēt eū. Secūdo a cōmendatōe honoꝛoſa: ibi.
in cathedra ſenioꝝ. De pꝛimo dicit. Exaltent eum
in eccleſia plebis. ¶ Introductio. Conſuetudo eſt

In curijs ꝑncipū quē rex decorat hunc oēs ſubdi-
ti regis honorare ſolēt. Vn̄ Poeta. Hūc quē rex
decorat ppl'us decēter honorat. Figurat̄ Gen̄. xlj
rex Pharao exaltauit Joſeph: dicēs. Tu eris ſup
domū meā: ⁊ ad tuū imꝑiū cūctus ppl'us obediat
Et tradidit ſibi anulū quo ſigillabant̄ lr̄e regie i ſi
gnū ꝑtātis ſibi cōceſſe. qđ videntes oēs alij honora
bant ipm̄. Spūal'r. ſic xp̄us rex regū ⁊ dn̄s dn̄an-
tiū honorauit btm̄ Petrū. ps. Cōſtituit eum dn̄m
domus ſue. i. eccl'ie ſcē quā cōmiſit ei ad regēdū
⁊ ſubſtituit eum vicariū ſuū: idō merito debemus
eū honorare. Hoc ē qđ dr̄ de oibus alijs ſacerdo
tibꝰ: ⁊ beati petri vicarijs btūs Grego. ad Mauri
ciū impatorē. ⁊ habet̄. xj. q. j. ſacerdotibꝰ. vbi dicit
int̄ cetera. Dignū ē vt via ſc̄titas ⁊ pietas hono-
rare digneť illos qbus ſuo loco deꝰ honorē tribu-
it: ⁊ angelos aut deos appellat. Et ſignāter beatū
petrū quē cōſtituit dn̄m ſup oēs ꝑncipes digniſſi-
mū pn̄cipē: ſicut hodie canit eccl'ia. Tu es paſtor
ouiū: ꝑnceps aploꝝ. tibi tradidit deus oia regna
mūdi. idō merito exaltēt eū. ¶ Alia introductio.

¶ Dicit btūs Greg. Dilecti ⁊ electi dei quāto am
plius a dn̄o diligunt̄: tāto i tritura ꝑſecutōis durꝰ
cōterētur. Sȝ qꝛ btūs petrus i patria celeſti p̄ cete
ris i multis ē ſublimatꝰ. idō i hac vita ſuſtinuit du
riores cruciatus. ¶ Pro cuiꝰ vlterior' itrodu-
ctōe ſciēdū: anteq̄ btūs petrus ꝑuenit ad celeſtis
patrie exaltationē tribus vicibꝰ prius ſup terrā ex-
altatus legit̄. Primo exaltatꝰ ē p electionē. Pſal.
lxxxviij. Exaltaui electū de plebe mea. Pre ceter'
eīm electus ē a xp̄o i paſtorē ouiū xp̄i ⁊ ſup vniuer
ſam eccl'iam cōſtitutus Joh. xxj. Symon iohānis
diligis me plꝰ his: Rn̄dit. Dn̄e: tu ſcis qꝛ amo te.
Tūc ſcdo ⁊ tertio iterrogauit ſi diligeret. quo facto
dixit. Paſce oues meas. Trina vice interrogauit:
ad deſignādum ꝙ btūs petrus cū ſuis ſucceſſori-
bus ppl'm ſibi ſubiectū tripl'r paſcē deberet. ſ. vbo
exēplo ⁊ orōne. j. Pet. v. Paſcite q̄ in vobis ē gre-
gē. Jdō Bern̄. dicit. Juſto ordine oues paſcunt̄ a
paſtoribꝰ. qꝛ lana ⁊ lacte paſcūtur ab ouibꝰ. Et do
minꝰ ait ꝑ ꝓpham Ezech. xxxiiij. Ego ipe requirā
oues meas d̄ manu tua. Vbi denotat quēlibet pa-
ſtorē. Sȝ heu multi ſunt q̄ inſtāt ad p̄ſidēdū oui-
bus. nō ad paſcēdū eas: ſȝ ſeipos. d̄ qbus Ezech.
xxxiiij. De paſtoribus q̄ paſcūt ſeipos. Heb. xiij.
Ipſi ꝑuigilāt rōem reddituri ꝓ animabꝰ vr̄is. Sȝ
dr̄ Sap. vj. Dei iudiciū duriſſimū fiet his q̄ p̄ſunt
Jdō Grego. i omel. Grandis honor: grāde onus
Vñ q̄ cum grādi honore exaltauit btm̄ Petrū. ſibi
ſoli dictum ē Math. xvj. Tu es petrus: ⁊ ſup hāc
petrā. ſ. quam tu cōfeſſus es: edificabo eccl'iā me-
am. ⁊ dabo tibi claues regni celoꝝ: quodcūq̄ liga
ueris ſup terrā: erit ligatū ⁊ i celis. ⁊ quodcūq̄ ſol-
ueris ſup t̄rā: erit ſolutū ⁊ i celis. Nūquid nō ma-
gnus ē honor cui rex cōmittit claues regni ſui i re
ceſſu: Et ſic xp̄us volēs recedē d̄ mūdo ad prēȝ nō
tradidit claues regni ſui: ⁊ ſpūaliū theſauroꝝ btē
ꝟgini Marie matri ſue digniſſime. d̄ quo hr̄ d̄ pe.
⁊ remiſ. c. noua. Dicit Innoc. papa. Licȝ btiſſima
virgo Maria dignior ⁊ excellētior fuit vniuerſis
aplis: nō tn̄ ſibi: ſȝ iſtis dn̄s claues regni ꝓmiſit ſȝ
btō petro. Jdcirco ſi volumꝰ intrare regnū celoꝝ:
refugiū habeamꝰ ad btm̄ petrū tanq̄ ad illiꝰ ꝓcu-
ratorē. qꝛ dr̄ Ambr. i ſmōe q̄ incipit Propiciatio
diuitat'. Puto inq̄t celos alit̄ apire ñ poſſe: niſi cla
ues petri apl'i apiēdi ſūpſimꝰ. Et ſbdit idē. Roge
mꝰ petrū vt nobis tanq̄ bonꝰ paſtor ⁊ ianitor por-
tas regni celeſtis apiat. Et ſic q̄ ad h̄ btūs petrꝰ p̄t
dicē illud ps. Dextera dn̄i fe. vir. dext. dn̄i exal. me

¶ Scdo btūs petrꝰ ē exaltatꝰ ꝑ miracl'oꝝ opatōez.
q̄a legit̄ Act. v. ꝙ infirmi ponebāt i plateis i lectu
lis: vt ſaltē vmbra illiꝰ obūbraret quēq̄ illoꝝ ⁊ libe
rarētur ab infirmitatibꝰ ſuis. Sic legit̄ Act. ix. quē
dā ifirmū noie Eneā ſolo vbo ſanauit dicēs. Enea
ſanet te dn̄s ihs xp̄s: ſurge ⁊ ſterne tibi. q̄ ſurrexit
ſtati. Et ibidē ſbdit d̄ q̄dā diſcipula noie Thabita
q̄ dū infirmata moreret̄: petrꝰ rogatꝰ a diſcipul' ora
uit ⁊ dixit. Surge. Et apuit oculos: ⁊ viſo petro re
ſedit. Jſta ſigna cū vidiſſēt tā fideles q̄ infideles
ꝙ tātis miracl'is choruſcaret: vocabāt eū non ho-
minē: ſȝ deū Act. xiiij. dicētes. Dij ſil'es facti hoibꝰ
deſcēderūt ad nos. Quoꝝ errorē in ꝓfunda humi
litate ſe ꝓſternēs correxit. Quid nos q̄ſi ꝓpria vtu
te ⁊ ꝑtāte fecimꝰ hūc ambulare. deꝰ abrahā. deꝰ yſa
ac. deus iacob. deꝰ patrū noſtroꝝ glorificauit ꝑ fili
um ſuū Jeſum xp̄m. Sic quo ad hoc d̄ eo pōt di-
ci illud Eccl'i. xvij. Dedit ei ꝑtātē eoꝝ q̄ ſūt ſup t̄rā
Jmmo iſta exaltatio miraculoꝝ nō ē dūtaxat i ter
ris: ſȝ ſubtus t̄rā. ¶ Nā refert Vincētꝰ i ſpe.
hyſto. lib. xxij. cap. xlix. ꝙ Karolus impator nocte
quadā ſacre diei domice: cū poſt matutinū reiret
pauſatū audiuit vocē terribilē dicētē ſibi. Karole
exeat a te ſpūs tuus. Qui cum exiſſȝ de corpe du-
xit eum angelꝰ in vallē q̄ ex vna pte erat tenebro-
ſa ⁊ velut clybanus ardēs. ex alia vo pte erat ame
niſſima. Reſpiciēſq̄ Karolus cōtra tenebroſā ptē:
ibi erat doliū cū feruēti aqua: i quo vidit patrē ſu-
um Ludouicū vſq̄ ad femora ſtantē: q̄ dixit. No-
li timē Karole: qꝛ ꝑmiſit te deus venire huc vt vi-
deres qđ paterer ꝓ pctis. nam vna die ſum in pēa
huiꝰ dolij: ⁊ altera mittar i ſuauiſſime aq̄ dolio. ⁊
hoc p̄cibus ſancti apoſtoli petri: cuiꝰ p̄cibus genꝰ
noſtrū liberat̄: ⁊ ad paradiſū i gaudiū ꝑducit̄. Ex
hoc pȝ ꝙ non ē tm̄ potēs btūs petrus i miraculo-
rū opatōe ſup t̄rā: ſȝ ⁊ infra t̄rā. ¶ Tertio btūs pe-
trus ē exaltatus p paſſiōis tolerantiā. qꝛ leuatus
a t̄ra ſuſpēſus i cruce pedibus ſurſū capite demiſ
ſo i t̄ra Eccl'i. xlvj. Exaltauit eum d̄ t̄ra. Prima ex-
altatio facta ē xp̄i auctoritate: ad deſignādū illud
qđ ſcribit̄ ad Hebre. v. Nemo aſſumat ſibi hono-
rē niſi vocatꝰ a deo tanq̄ aaron. Sȝ heu multi fa-
ciūt oppoſitū: cū m̄ ꝓhibet Eccl'i. vij. Noli q̄rere
ducatū ab hoie: nec a rege cathedrā honoris. Nā i
t̄ra ſtare nō ē ꝑiculoſū: ſȝ in alto. Chryſ. Qui i ter
ra ſedet nō habet quo cadat. q. d. per oppoſitū eſt
de his qui in alto ſunt poſiti: ſicut diuina ſapiētia
ait Eccl's. viij. Interdum dominatur homo homi-
ni in malū. ¶ Secūda exaltatio facta eſt in cogni-
tōis claritate. de qua dicit dn̄s Math. xvj. Quem
dicūt homies eſſe filiū homis: Reſpōdit Petrus
tanq̄ pre alijs illuminatus. Tu es chriſtus filꝰ dei
viui. Nec mirum. qꝛ clarus fuit in cognitiōe. quia
tres magiſtros ſapientiſſimos habuit. Primo pa-
trem reuelātem Math. xvj. Beatus es ſymō Pe-

tre.qꝫ caro ⁊ ſanguis nõ reuelauit tibi:ſꝫ pater me
us q̄ in celis ē. Scðo filiū inſtruēte. Job.xv. Om-
nia q̄ audiui a pr̄e meo nota feci vob̄. Tertio ſpm̄
ſctm̄ infundentē. Jo.xiiij. Spūſſanctꝰ quē mittet
vobis pr̄ in noīe meo:ille docebit vos oīa. ¶ Ter-
tia exaltatio.ſ.i paſſiōe facta ē ex feruēti charitate
qꝫ ꝑ ceteris magis dilexit. ꝓpt̄ qð ipm̄ ſaluatoꝛ in-
terrogauit Joh.xxi. Diligis me plꝰ his:rn̄dit. Tu
ſcis dn̄e. Nō ſuſcepiſſet martyriū ſi non ex radice
charitatis habuiſſet: imo oēs martyres q̄ toꝛm̄ta
ſubierūt ex radice charitatis acceperūt. Dn̄ Aug.
Quō coꝛpalis puluis ꝯ tam magna toꝛmēta du-
raret:niſi xp̄us deus i eo habitaret. Jðo dictum ē
Thobie ab angelo.c.xij. Quia acceptus eras deo
neceſſe fuit vt tēptatio ꝓbaret te. Grego. Qualis
vnuſq̄ſqꝫ apud ſe lateat illata ꝯtumelia ꝓbat. Sed
qꝫ btūs petrus ꝑ ceteris magis dilexerat:idō pri-
mus ꝑ ceteris xp̄m imitari debebat. ¶ Jdcir
co ꝓpter iſtā trinā exaltationē feſtū ſcti petri tribꝰ
vicibꝰ i ān̄o celebraꝛ. Ex eo em̄ ꝙ fuit dignioꝛ i au-
ctoꝛitate:qꝫ ꝑnceps apl'oꝝ ⁊ claues regni celoꝝ ac
cepit:celebraꝛ hodie eiꝰ feſtū. Qꝛ autē fuit efficaci
oꝛ i virtute:ꝓpter hoc celebraꝛ feſtū ad vincula. Et
ex hoc ꝙ fuit feruētioꝛ i charitate:ob hoc dies eiꝰ
obitꝰ vel natalis celebraꝛ. Scðo celebraꝛ eiꝰ feſtuꝫ
ter i anno ꝓpter bn̄ficiū qð ei dn̄s cōtulit:hoc eſt ꝓ
pter ptāte ligandi ⁊ ſoluēdi. Jpſe em̄ liberat nos a
tribꝰ generibꝰ pctōꝝ.ſ.locutōis:cogitatōis:⁊ opati
onis. Tertō ꝓpt̄ debitū.qꝫ ipe ē paſtoꝛ noſter. Jpe
em̄ tripl'r nos paſcit. v̄bo.exēplo.⁊ oꝛōne. Jðo fe-
ſtū eiꝰ totiēs celebraꝛ nobis i exēplū vt nullꝰ deſpe
ret.ſi q̄s xp̄m negaſſet coꝛde:oꝛe:⁊ ope ſi velit pe-
nitere:xp̄us vult eū ſuſcipe penitētē.

¶ Sermo lxv. ¶ Ad idē.

Exaltent eū in eccleſia
plebis ⁊ i cathedra ſenioꝝ laudēt eū.ps.
cvj. ¶ Pro doctrina ſciēdū.cupiētes
hic exaltari p vite meritū ⁊ i pr̄ia p glie ꝑmiuꝫ:de-
bēt ad hoc conari p tria. Primo p electōem:⁊ h̄ fi
eri hꝫ tūc:cū p grām ſpūſſcti intrinſecꝰ ꝯpūcti inci
pimꝰ inſpicere vitā nr̄ām.bonū ⁊ malū.celū ⁊ t̄rā.
celeſtē iocūditatē.infernalē calamitatē.momenta
neā delectationē ⁊ eternā dānationē.mētis noſtre
oculis itūētes ⁊ rimantes q̄d int̄ iſta potiſſime ſit
eligēdū.vtrū ꝓpter momētaneā delectationē expe
dit mereri eternā dānationē.vꝉ ꝓpt̄ terrena bona
expedit carere celeſtibꝰ:cum ſint i infinitū melio-
ra. Et ſic reſpiciētes deū ꝑ oibus eligamꝰ ⁊ ꝯria re
ſpuamus:ſtatuētes cuſtodire iudicia iuſticie ſue.
Statim ⁊ vt factū fuerit:elegit nos deꝰ vt ſimꝰ filij
dei ex ſeruis diaboli.⁊ ſic nō erimꝰ mediocrit̄ exal
tati. Tūc em̄ iplebit̄ i nob̄ illud Deut.xxvi. Dn̄m
deū tuū hodie elegiſti vt ſit tibi deꝰ:⁊ ambules in
vijs eius.⁊ elegit te hodie dn̄s vt ſis ei ppl'us pecu
aris:⁊ faciet te excelſioꝛē cūctis gētibꝰ quas crea
uit i laudē ⁊ gloꝛiā ſuā. Nūquid nō ſumꝰ vehemē-
ter exaltati:cū ex ſuis diaboli erimꝰ adoptiui filij
dei: Joh.viij. Qui facit pctm̄:ſuꝰ eſt pcti. Sic dic̄
apl'us Ro.vi. An neſcitis cui vos exhibetis ſuos
ad obediēdum:huius ſui eſtis. j. Johan.iij. Qui
facit pctm̄ ex diabolo ē. Jðo dic̄ ps. lxxxiij. Elegi
abiectus eē in domo dei mei magis ꝗ̄ habitare in
tabnaclis pctōꝝ. Et ſic Suſanna Dan.xiij. Quid
eligam ingr̄ ignoꝛo.melius ē mihi incidē in manꝰ
hoim ꝗ̄ derelinq̄re legē dei mei. Et ſic Eleazarus
vir antiquꝰ potius gaudēter elegit moꝛtē ꝗ̄ cōtra
legē dei ageret.ij. Machab.vj. ¶ Scðo exaltamur
p opatione:cum poſt electōem opa noſtra cuꝫ co-
natu facimꝰ.cōmunē ſtatum excedimꝰ.non cōten
ti cōmunibꝰ obſequijs:ſꝫ ꝗ̄tuꝫ vires ſupperūt cum
diſcreto exceſſu oīa faciēdo:dicēdo illud Eccl'e.ij.
Magnificaui opa mea. Et tādiu opa ardua ꝯtinu
antes q̄uſqꝫ de exceſſu opeꝝ veniamꝰ i exceſſū mē-
tis. Hunc exceſſum opis docet Bern̄.dicens. Bo
num ē homi ſua obſeq̄a ad cumulum dare. Ver-
bi grā.ſufficit ad ſalutē moleſtiam ferre patiēter.ſꝫ
cumulus ē deſiderāter ⁊ feruēter pati.ſufficit ad ſa
lutē ſupflua non requirē:⁊ nec propter ipſa ſi ne-
ceſſaria deſint murmurare:ſꝫ cumulus ē alijs ne-
ceſſaria miſtrare qui vere ⁊ p ſe penuriam patiun-
tur.ſufficit ad ſalutē p̄latis obedire.ſꝫ cumulus eſt
fugē in quo ſentit voluntatē oblectari. Dn̄ Bern̄.
Perfecta obedientia legē neſcit.termios non ha-
bet.nec ē cōtenta anguſtijs ꝓfeſſiōis.longioꝛi mo
do volūtatē ferūt in latitudinē charitatis ad om-
ne qð eis iniūgitur ſpōtanea volūtate alacriꝗ̄ ani
mo extēditur. Et ſic de alijs opibus exēplificāduꝫ
eſt. ¶ Tertio exaltamur p paſſioneꝫ. Cum em̄ nos
quibuſdā exercitijs paſſionibus equalētibus ſtrē-
nue exercitantes.ſ. p grām:qua guſtata ⁊ qua ſub
tracta fit amaritudo amariſſima.⁊ equalet paſſio-
ni i patiēti deſiderio incipiūt feruēter languere.ta-
men nec ad carnalia deſideria nec libeat:nec lice-
at ambobus carētes.⁊ ſic inter celum ⁊ terram ſu
ſuſpēſi amariſſime cruciamur:⁊ talis cruciatꝰ eq-
ualet paſſioni. De tali Job.vij. Suſpēdium elegit
anima mea:⁊ oſſa mea moꝛtē. Qð exponēs Gre
go.dic̄. Per animā nil niſi mētis intētio intelligi-
tur. Nam omne qð ſuſpendit̄ ab imis ad ſuperna
eleuatur:⁊ oſſa.i.carnis foꝛtitudo moꝛitur. Greg.
Dum mentis intētio ad alta ſublimatur:omnem
in ſe foꝛtitudinem necat. Vnde ſancti viri rectiſſi-
me ſciunt ꝙ hic requiem habere non poſſunt.idō
ſuſpendia eligūt.quia terrena derelinquētes:cele
ſtia deſiderātes ad alta animū tollunt.oſſibꝰ moꝛ-
tem inferunt.quia amoꝛe ſupne patrie virtutū ſtu
dijs accincti foꝛtes prius mūdo:nunc autem deo.
⁊ hi dicūtur ſuſpenſi. Vnð Hugo libꝛo.v.de ar-
cha myſtica. Nonne velut a terra ad aera ſuſpen-
ditur:dum homo ſup hominē ducitur:⁊ mentis
alienatione a terrenis in celeſtia erigitur. Hi tedi
um habent viuere in ſeculo:dicentes cum Pſal'.
Heu mihi quia incolatꝰ meus ꝓlongatus ē. Ta-
les Petri martyrio coꝛpoꝛali coequātur:qui inter
celi ⁊ terre cōſolationes eleuati pendent miſerabi
liter deſolati. Et hoc eſt qð dicit Gregoꝛiꝰ. Cum
gratia cōtemplantibus celerius non ſubuenit:ſic
obſecrātu celū ereū ⁊ t̄ra ferrea:⁊ ſic ſine ferro ſan-
guinē fundunt.⁊ quanto maioꝛ paſſio:tanto poſt
moꝛtem vberioꝛ cōſolatio. Sic ergo p huiuſmodi
exercitia meremur hic exaltari p gratiam:⁊ in fu-
turo p gloꝛiam. ¶ Nota ꝑſens feſtum quinqꝫ
ð cauſis celebraꝛ. Primo ꝓpt̄ Petri libatōꝫ ⁊ eius

exaltatione͂.qꝛ hodie de carcere liberat⁹ ⁊ in cathe
dra ſublimat⁹. Scõo ꝓpt͛ corone clericalis dedica-
tione͂. Na͂ ipe Petr⁹ ꝓpt͛ ignominia͂ nois xp̄i abra-
ſus fuit i capite:⁊ hoc factu͂ e͂ diuia ꝓuide͂tia:ad ſi-
gnificādu͂ ꝙ int͛ deu͂ ⁊ clericu͂ nullu͂ dꝫ ee͂ mediu͂.ij.
Cor.iij. Nos v͛o reuelata facie gl͛iaꝫ dn̄i ſpeculan
tes. Sꝫ heu qda͂ ſunt q̄ int͛ ſe ⁊ deu͂ ponu͂t t͛ra͂.i.au
ru͂ ⁊ arge͂tuꝫ vt auari.q̄ lutu͂ vt luxurioſi.qda͂ ve͂tu͂
vt ſupbi.qda͂ igne͂ vt iracu͂di:⁊ ſic d͛ alijs. Idcirco
abradit͛ i ſupiori pte crinis:⁊ ponit͛ in modu͂ coro-
ne.qꝛ deo ſuire regnare e͂. Et circularit͛ abradit͛:ꝗ
denotat ꝙ ipſi ſine fine d͛o ſuire ⁊ ipm laudare de
be͂t. Tertio h͛ feſtiuitas fit ꝓpt͛ p̄me miſſe celebrati
one͂.qꝛ petr⁹ p̄ma͂ miſſa͂ i po͂tificatu i a͂thiochia ce-
lebrauit. Et crede͂du͂ e͂ ꝙ iſto die celebrauit qn̄ itro
niſat⁹ fuit:vl͛ ſalte͂ in illo tp̄e. Et id͛o iſta dies dꝫ ee͂
valde celebris ⁊ ſolennis. Quarto pro erroris de-
ſtructo͂e. Olim erat error ꝙ credeba͂t vt aie defun-
ctoꝝ circa tumulu͂ errare͂t.vt dic͂ Maxim⁹ i ſmo͂e
ꝙ ſup tumulos cibos apportaba͂t:cu͂ tn̄ corpalib⁹
cibis no͂ idigere͂t:ꝗ demo͂es ꝯſumeba͂t. Idcirco ſa͂
cti pre͂s ordinaueru͂t iſta die feſtu͂ fieri ſcti Petri q̄
hec fueru͂t facta antiochie:vt v͛tute iſti⁹ feſti h͛ ſub
ſcriptio obliuio͂i tradere͂t. Alia q̄re in paſſionali.
Vole͂s tame͂ face͂ cu͂ his notabilib⁹ ſecu͂du͂ ſmo͂eꝫ
ſup p̄dicto themate:poſſꝫ tot v͛tutes aut bona opa
colligere qb⁹ ho͂ magn⁹ efficit͛ cora͂ deo.

¶ De ſcto͂ Mathia. ¶ Sermo lxvj.

Tollite iuguꝫ meu͂ ſup

vos ⁊ diſcite a me:qꝛ mitis ſum ⁊ hu͂ilis
corde Math.xj. ¶ Introductio. Dura e͂
ſuitus vbi labor e͂ magnus ⁊ p̄ciu͂ paruu͂:vbi ma-
gna afflictio ⁊ pua remuneratio. Hec Spu͂alr.⁊
ſic ſuitiu͂ mo͂i pcti ſeu diaboli e͂ graue Hiere.xvij
Seruiet͛ etia͂ dijs alienis q̄ no͂ dabu͂t vobis reqeꝫ
die ac nocte. Sap.iij. Labor eoꝝ ſine fructu. Pu͂t
ꝯq̄ri illud Luc.v. Preceptor p tota͂ nocte͂ laboran
tes nihil cepim⁹.niſi da͂nu͂ ⁊ verecu͂dia͂. De q̄ Ro.
vj. Que͂ fructu͂ habuiſtis i qbus nu͂c erubeſcitis:
Et loquit͛ ibi de p̄mio dice͂s. Stipe͂dia pcti mors.
Idcirco dimittam⁹ talia ſuitia:hm͂oi labores Iſa.
j. Quieſcite pu͛erſe age͂:⁊ diſcite bn̄ facere. Studea
mus iugu͂ portare dei.qꝛ valde graue e͂ iugu͂ gere-
re diaboli. Figurat͛ exo.j.⁊.ij. Pharao aggraua-
uit filios iſrl͛:lutum ⁊ paleas co͂grega͂do. Spu͂alr.
Pharao.i.diabol⁹:rex egypti.i.tenebraru͂:aggra-
uat filios ſuos paleas vanitatis ⁊ lutu͂ iniq̄tat͛ col
lige͂do. Prouer.x. Opus iuſti ad vita͂:opus impij
ad pctm̄. Ber. Stultu͂ e͂ ſuire diabolo q̄ nullo pla-
cat͛ obſeqo. Id͛o thema. Tollite iugum meuꝫ ſup
vos ⁊c͂. In ſumma eua͂gelij duo inuu͂tur. Primo
illumiatio noſtri itellect⁹:ibi.co͂fitebor tibi. Scõo
ſubiu͂git͛ acce͂ſio noſtri affect⁹:ibi.tollite iugu͂. De
p̄mo dic͂. In illo tp̄e.ſ.cu͂ dixit Jeſus ſigna q̄ fece-
rat i ciuitatib⁹ iudeoꝝ.ſ.corozaym:bethſayda ⁊ ca
pharnau͂.q̄ ſi facta fuiſſent i ciuitatibus ge͂tiliuꝫ.ſ.
tyro ⁊ ſydone:egiſſent pn̄iaꝫ i cinere ⁊ cilicio. Mo
do diceret qs.q̄ eſt ro͂ ꝙ pp͛lus iudaicus xp̄m reie
cit q̄ tame͂ vnu͂ deu͂ credidit:⁊ ge͂tilis popul⁹ eu͂ ta͂
pron⁹ recepit: Quia igit͛ vt dic͂ Chryſo.multos de
iſta q̄o͂ne ſciebat dubitaturos:id͛o rn̄de͂s dixit. Co͂
fitebor tibi pr̄.i.gra͂s ago. Auguſ. Co͂feſſio no͂ e͂ ſo
lum pcto͂ꝝ:ꝗ ⁊ laudatoꝝ.tibi pat͛.ſ.p eterna͂ gene-
ratio͂eꝫ: dn̄e celi ⁊ terre.i.viſibiliu͂ ⁊ iuiſibiliu͂. Ps.
Tui ſunt celi ⁊ tua e͂ terra. ¶ Nota i his v͛bis
Co͂fitebor tibi pat͛ celi ⁊ terre. Triplex error exclu-
ditur. Primus iudeoꝝ:qui diceba͂t Jeſuꝫ blaſphe
mu͂ dei Mat.xxvj. Blaſphemauit. Excluditur il-
le error in hoc v͛bo Confitebor.vbi exprimit voce͂
laudis Joha͂.viij. Ego glorifico patre͂ meuꝫ. Se-
cundus fuit error arrianoꝝ:qui dixeru͂t xp̄m non
ee͂ veru͂ deuꝫ:qui excluditur i hoc v͛bo pat͛.ipe em̄
eterni patris fili⁹. Tertio exclu dit͛ error manicheo
rum:qui dixeru͂t deum no͂ ee͂ creatore͂ iuiſibiliu͂:ꝗ
ſolum viſibiliu͂.⁊ hoc ibi excludit͛ cum dic͂.domie
celi ⁊ terre.i.viſibiliu͂ ⁊ iuiſibiliu͂ creator. Sequit͛.
Qui abſcondiſti hec a ſapie͂tib⁹.ſ.archana.ſ.ſapie
tue:⁊ ſacrame͂ta rede͂ptio͂is noſtre:⁊ myſteria fidei
q̄ in aduе͂tu meo ſunt impleta a ſapie͂tibus ⁊ pru-
de͂tibus.ſ.hui⁹ ſeculi.vl͛ his qui ſapie͂tes ſibijpſis
vide͂tur.i.qui ſeculari vl͛ diabolica ſapia p̄diti ſunt
De qua Jac.iij. Non e͂ iſta ſapia deſurſum deſce͂-
de͂s:ꝗ t͛rena aialis diabolica. Et hm͂oi ſapiam ha-
bebant ſcribe ⁊ phariſei q̄ ſupbe ſibijpſis videban
tur ſapie͂tes.de talibus etia͂ loquit͛ hic. Ecce cauſa
excecatio͂is eſt ſupbia Jaco.iiij. Deus ſupbis reſi
ſtit:humilib⁹ dat gra͂m. De quo ſubdit. Et reuela-
ſti ea paruulis.i.hu͂ilibus. Grego. No͂ dic͂ inſipi-
entibus:ꝗ puulis.qꝛ reprobat ſupbos:eoꝝ tumo-
rem no͂ accuſantes. Ecce cauſa illumiatio͂is eſt hu
militas. Prouerb.xvj. Vbi hu͂ilitas:ibi ſapia. Et
ſic reuelatio veritatis facta eſt puulis.i.hu͂ilibus
p miſc͛diam.⁊ eco͂uerſo abſco͂ſio veritatis facta eſt
ſupbis p iuſticia͂. Et dic͂. Lu.j.tracta͂s de hac mate
ria ꝙ xp̄us tu͂c exultauit ſpu͂. ¶ Sꝫ di.nu͂quid ma-
lefecit Jeſus ꝙ locut⁹ e͂ de infidelitate hoim: Re-
ſpo͂det Chryſ. Locutus e͂ xp̄us no͂ de hoim exce-
cato͂e ⁊ infidelitate:ꝗ de occulta dei iuſticia quam
ſupbi ignorauerу͂t ⁊ hu͂iles cognoueru͂t. vl͛ po͂t di
ci ꝙ exultatio xp̄i refert͛ ad reuelato͂eꝫ:non ad ab-
ſconſione͂. Subdit aute͂ cauſaꝫ reuelatio͂is. Ita pa-
ter.ſ.factum e͂:quonia͂ ſic placitu͂ e͂ an̄ te.i.tu͂c pla-
cuit volu͂tati tue.q.d.nulla͂ vole͂s aliaꝫ redde͂ ro͂ne͂
filius q̄re illos reprobauit:iſtos elegit:niſi bn̄pla-
citu͂ patris nobis i exe͂plu͂:vt ſecreta dei iudicia di
ſcute͂ no͂ p̄ſumam⁹. Greg.xxv.moral͛. Qui pſcru-
tator e͂ maieſtatis opp̄mit͛ a gl͛ia Ro.xj. Incomp-
he͂ſibilia ſunt iudicia eius:⁊ ineſtigabiles vie ei⁹.
Attame͂ dic͂ ſctu͂s Tho.li.iij.co͂tra ge͂tiles.c.xvj.ꝙ
de⁹ vellet oe͂s hoies ſaluos fieri inq̄tuꝫ ee͂nt dei ca
paces p amore͂ ⁊ cognitione͂. Mo͂ exq̄ no͂ faciunt
tunc da͂natione͂ ⁊ reprobato͂ꝫ eiſipſis ꝓcura͂t. Jo͂
Math.xx. Amice no͂ facio tibi iniuria͂. Glo.qꝛ i-
iuſtu͂ ee͂ non po͂t qd͛ iuſto placet. Idcirco Roma.
xj. Noli altu͂ ſape:ꝗ time. Hiere.xviij. Sicut lutu͂
i manu figuli:ſic vos i manu mea. Roma.ix. Cui
vult mет͛:que͂ vult idurat. Subdit. O ho͂ tu qs
es q̄ rn̄deas deo.nu͂quid figme͂tu͂ dic͂ ei q̄ ſe finxit
qd me feciſti ſic: An no͂ hꝫ ptа͂te͂ figulus luti ex ea
de͂ maſſa face͂ aliud qde͂ vas i honore͂:aliud i co͂tu-
melia͂: Et ſic volu͂tas dei e͂ ta͂ i generali ad oe͂s:ta͂ i
ſpa͂li ad aliquos.vt.ſ. i electis appareat dei miſeri
cordia:⁊ i alijs iuſticia. Auguſti.li.j.de ciui. dei.c.